

ДЕЯКІ АСПЕКТИ МОДЕЛІ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА ФРІЛАНСЕРІВ В УМОВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

У Конвенції про гідну працю домашніх працівників (фрілансерів) [1], яка була прийнята на Генеральній конференції Міжнародної організації праці у 2011 р., зазначено, що будь-які зміни у законодавстві, що стосуються фрілансерів, можуть вноситися поступово, а також попередньо обговорюватись з організаціями чи об'єднаннями фрілансерів та замовників їх послуг. Тому держава, з метою дотримання принципу врахування інтересів та потреб фрілансерів, забезпечення функціонування механізму ефективної взаємодії з усіма учасниками процесу, повинна активно співпрацювати з об'єднаннями фрілансерів та їх представниками.

З цією метою необхідно мотивувати фрілансерів до створення об'єднання фрілансерів України з метою подальшої постійної взаємодії та співпраці з органами державної влади. На нашу думку, найбільш оптимальною моделлю взаємодії органів державної влади та суспільства є модель, яка представлена у «Кодексі кращих практик участі громадськості у процесі прийняття рішення» [1, с. 2; 1, с. 8]:

- інформація – в процесі прийняття управлінських рішень необхідно здійснювати інформування суспільства;
- консультація – для прийняття ефективних рішень необхідно враховувати думку суспільства з даних питань, тільки після вивчення позицій зацікавлених сторін органами державної влади приймається рішення щодо того чи іншого питання;
- діалог – складний процес спілкування між державою та суспільством, який може бути як постійним, з метою постійного обміну думками та пропозиціями для досягнення спільних цілей, так і конкретним або тимчасовим, з метою розроблення спільного законопроекту чи програми, стратегії. Діалог є важливим для прийняття ефективних державних рішень;
- партнерство – найвищий рівень співпраці держави з громадськістю, який передбачає спільну участь та відповідальність на всіх етапах процесу прийняття управлінських рішень.

Саме фрілансерам необхідно оцінювати сучасний стан державного управління і законодавчого забезпечення їх діяльності та брати активну участь у формуванні системи державного управління, організаційної структури органів державного управління фрілансовою діяльністю, створенні та удосконаленні законодавчої бази, яка регулює фрілансову діяльність. Тільки таким чином можливо забезпечити врахування усіх інтересів фрілансерів та замовників їх послуг для формування сучасного суспільства та легалізації фрілансової діяльності. Доцільно врахувати рекомендації, наведені у конвенціях та рекомендаціях Міжнародної організації праці, які ратифіковані в Україні [1; 1], щодо обов'язкового проведення консультацій з найбільшими громадськими організаціями чи об'єднаннями працівників, роботодавців, а у нашому випадку фрілансерів та замовників їх послуг, щодо внесення змін та з метою максимального врахування інтересів зацікавлених груп населення. Для можливості ефективного проведення таких консультацій доцільно інформувати та мотивувати зацікавлених осіб у створенні такого об'єднання для досягнення визначених цілей.

Література:

1. Дніпренко Н.К. Громадський моніторинг, громадська експертиза та громадський контроль: функціональний аналіз і європейські традиції застосування / Н.К. Дніпренко // *Державне управління: теорія та практика*, 2012. – № 1. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/ujrn/e-journals/Dutp/2012_1/txts/12DNKETZ.pdf. 2. Кодекс кращих практик участі громадськості у процесі прийняття рішення CONF/PLE(2009)CODE1. – Режим доступу : https://www.coe.int/t/ngo/Source/Code_Ukrainian_final.pdf. 3. Конвенція про гідну працю домашніх працівників (фрілансерів) (Конвенція № 189). – Міжнародна організація праці; Конвенція, Міжнародний документ від 16.06.2011р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/993_530. 4. Рекомендація про трудове праввідношення N 198.- Міжнародна організація праці; Конвенція, Міжнародний документ від 31.05.2006 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/993_529